

Folketingets Kommunaludvalg

Sagsnr.
2013-10481

Doknr.
157933

Dato
29-10-2013

Folketingets Kommunaludvalg har d.2. oktober 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 6(alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Marinus (DF).

Spørgsmålnr. 6:

”Ministeren bedes oplyse, hvad provenukonsekvenserne for en velstillet kommune/henholdsvis en mindre velstillet kommune i hovedstadsområdet er af at øge indkomstbeskatningen med f.eks. 100 mio. kr. og samtidigt mindske kommunens grundskyldsprovenu med 100 mio. kr., samt hvad der er virkningen af den omvendte handling: mindske indkomstbeskatningen med 100 mio. kr. og hæve kommunens grundskyldsprovenu med 100 mio. kr.”

Svar:

Det bemærkes, at der ikke kan gives et generelt svar på spørgsmålet. Det skyldes, at de provenumæssige konsekvenser af en ændring af indkomstbeskatningen og en modgående ændring af grundskylden vil være forskellige fra kommune til kommune afhængigt af de konkrete forhold i den enkelte kommune.

Kommunerne har som udgangspunkt mulighed for at ændre på sammensætningen af sine skatter, så indkomstskatten hæves og grundskylden nedsættes tilsvarende eller omvendt. Lovgivningen sætter dog nogle grænser for, hvor meget grundskylden kan ændres. I henhold til loven skal en kommunes grundskyldspromille udgøre mindst 16 promille og højst 34 promille. De kommuner, der har en grundskyldspromille tæt på 16 promille, har således begrænsede muligheder for at nedsætte den yderligere. Tilsvarende har kommuner med en grundskyldspromille tæt på 34 promille begrænsede muligheder for at forhøje den yderligere.

En omlægning mellem indkomstskat og grundskyld kan endvidere have nogle afledte virkninger for den enkelte kommune. Det drejer sig om mulige udligningsmæssige virkninger og om mulige virkninger vedr. kommunens medfinansiering af det skrå skateloft. Disse virkninger vil være helt afhængige af konkrete forhold i den enkelte kommune.

De udligningsmæssige virkninger vedrører den såkaldte overudligningsordning. Overudligningsordningen sikrer, at ændringer i en kommunes udskrivningsgrundlag ikke kan udløse modgående bevægelser i udligningen, som overstiger 92 pct. af kommunens skatteprovenu af ændringen. En kommune vil således højst kunne komme til at miste 92 pct. af et ekstra skatteprovenu i udligning som følge af en vækst i udskrivningsgrundlaget.

Ordningen omfatter kommuner med en relativt set lav udskrivningsprocent. Aktuelt er 12 kommuner i hovedstadsområdet omfattet af denne ordning. Når en kommune er omfattet af overudligningsordningen, korrigeres kommunens udligning med et såkaldt

overudligningsbidrag. For de kommuner, der betaler til hovedstadsudligningen, udgør overudligningsbidraget en indtægt. For de kommuner, der er modtagere fra hovedstadsudligningen, udgør overudligningsbidraget en udgift.

Hvis en kommune, der er omfattet af ordningen, nedsætter sin udskrivningsprocent, vil kommunens overudligningsbidrag blive forhøjet. Hvis kommunen derimod forhøjer sin udskrivningsprocent, vil overudligningsbidraget blive nedsat.

Hvis en af de kommuner, der ikke aktuelt er omfattet af ordningen, nedsætter udskrivningsprocenten, vil kommunen kunne blive omfattet afhængigt af, hvor meget den nedsætter udskrivningsprocenten.

Det kan således med hensyn til overudligningsvirkningen ikke siges generelt, hvordan en ændring i udskrivningsprocenten for en velstillet henholdsvis mindre velstillet kommune vil påvirke kommunens udligningsbeløb.

Med hensyn til kommunernes medfinansiering af skatenedslaget som følge af det skrå skatteloft skal det bemærkes, at en kommune bliver omfattet af denne ordning, hvis følgende to betingelser er opfyldt: For det første skal kommunens udskrivningsprocent være højere end i 2007, og for det andet skal kommunens udskrivningsprocent være højere end 24,87 pct.

De kommuner, der opfylder disse to betingelser, pålægges en medfinansiering af statens udgifter til skatenedslaget som følge af det skrå skatteloft. Aktuelt er 12 kommuner i hovedstadsområdet omfattet af denne ordning.

Hvis en af disse kommuner forhøjer udskrivningsprocenten, vil kommunens udgift til medfinansiering af skatenedslaget som følge af det skrå skatteloft blive forhøjet. Hvis kommunen derimod nedsætter udskrivningsprocenten, vil udgiften blive nedsat eller eventuelt helt bortfalde afhængigt af, hvor meget udskrivningsprocenten bliver nedsat.

Hvis en kommune, der ikke aktuelt er omfattet af ordningen, forhøjer sin udskrivningsprocent, vil kommunen kunne blive omfattet af ordningen afhængigt af, hvor meget den forhøjer udskrivningsprocenten.

Sammenfattende skal det bemærkes, at for nogle kommuner i hovedstadsområdet vil der ikke være afledte virkninger ved en nedsættelse af indkomsts-katten og en tilsvarende forhøjelse af grundskylden – eller omvendt.

Men for andre kommuner vil der være afledte virkninger i form af ændringer vedr. overudligningsbidraget eller i form af ændringer i kommunens medfinansiering af skatenedslaget som følge af det skrå skatteloft.

Eventuelle afledte ændringer afhænger af de konkrete forhold for den pågældende kommune, og det kan derfor ikke generelt siges, hvordan en skatteændring vil påvirke en velstillet henholdsvis en mindre velstillet kommune.

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager